

ԼՈՒՐԵՐ ՄԱՅՐ ՀԱՅՐԵՆԻՔԻՑ

«ԳԵՇՈՒԹՅՈՒՆԸ ՀԱՅԱՍՏԱՆՈՒՄ 40 ՏԱՐՈՒՄ».— Այս վերնագիրն է կրում ակադեմիկոս Վիկտոր Հ. Համբարձումյանի գիրը, որը վերջինս լույս է ընծայել Հայկական ՍՍՌ Գիտությունների ակադեմիայի հրատարակչությունը:

Մեծանուն գիտնականը իր աշխատության մեջ խոսում է Հայրենական և Համաշխարհային գիտության մեջ մեր գիտնականների մացրած արժեքավոր ավագի մասին ֆիզիկո-մաթեմատիկական, երկրաբանական, բիուրական, տեխնիկական, կենսաբանական, գյուղատնտեսական, բժշկական և հասարակական գիտությունների բնագավառում։ Գրքում Համբամանորեն ցույց է տրվում նաև գիտական աշխատանքի թափնու մակարդակը Հայաստանում։

ՆՈՐ ՏՎՅԱԼՆԵՐ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱԿԴԱՐՅԱՆ ՊԱՏՄՈՒԹՅԱՆ ՄԱՍԻՆ.— Վերջին Հայկական ՍՍՌ Գիտությունների ակադեմիայի Հնագիտության և ազգագրության ինստիտուտի գիտական խորհրդի նիստում Հանրագումարի բերվեցին Ենթավիճի պետունների

Պեղումներից ստացված Հնագիտական նյութերը նոր լույս են սփռում Հայաստանի հնագարյան պատմության մի շարք հարցերի վրա։ Պեղումների ժամանակ բացակայութիւն է առաջանալու հարցը, որը հարցում է այլն։ Պեղվել է նաև բնակատեղին շրջապատող պարսպի մեկ հատվածը։

Մինչև վերջին Հայաստանի Էնեպլիթ (պղնձ գար) գիտում էր ընդհանրապես որպես միատարր մի ժամանակաշրջան, շունչներ իր ներքին զարգացման առանձին աստիճանների բաժանումը։ Ենթավիճի և մյուս բնակատեղիների հնատառությունների շնորհիվ պարզվել է որոշակի ժամանակագրության են ննթարկվել Հայաստանի էնեպլիթի պատմության վաղ միջին և ուշ ժամանակաշրջանները, որոնք ընդգրկում են շուրջ երկու հազար տարի։ Պեղումների ժամանակ

գործիքներ, հացահատիկի մնացորդներ, եղջերավոր անասունների ուսուրներ և այլն։

Մինչև վերջերս գիտությանը պարզ չէր նաև մեղուլիթի (միջին քար դար) և էնեոլիթի (պղնձի դար) միջև ընկած մի մեծ ժամանակաշրջան։ Մնում էր անբացարելի հազարավոր տարիներ ընդգրկող մի ամրող ժամանակաշրջան։ Արշավախմբի հայտնաբերած նյութերը լուծեցին նաև այդ խնդիրը և ամրողավին հաստատեցին Հայաստանում էնեոլիթի գոյությունը, որի բնակատեղիները հանդիսանում են հողագործական-անասնապահական ոչ մեծ համայնքների բնակավայրեր՝ տնտեսության զարգացման և կոլտուրալի համեմատաբար ցածր մակարդակով։

Վեցերորդ հազարամյակի վերջում (մ.թ.ա.) Արարատյան գաշտավայրում ձևավորվել են հողագործական և անասնապահական առաջին օջախները, զարգացել է նոր մշակույթ՝ զարգացման բարձր աստիճանուն։ Արարատյան հովտի առաջին երկրագործները թիւ աշխարհի ինքնատիպ մշակույթ ստեղծողներից են։ Այդ ժամանակ է ձևավորվել Հայաստանում նստակլաց կյանքի անցած բնակչության հնագույն մշակույթը, որը ժամանակակցորեն հասակակից է նեղոսի և Տիգրիսի հովտականների առաջին նստակլաց բնակչության մշակույթին։

Նոր պեղումների միջոցով հաստատված է Հայաստանի տերիտորիայում բնակվող մարդու պատմության անընդհանուր զարգացումը, սկսած մարդկային հասսարակության պատմության արշալույսից մինչև պղնձի դարը ներառյալ։

ՎԻՃԱՄ ՍԱՐՈՅԱՆԻ ՊԻԵՍ ԲԵՄՈՒՄ.— Երեխանի Գարբիել Սունդուկյանի անվան հայկական ակադեմիական գրամատիկական թատրոնի խաղացանկը հարստացավ ևս մեկ բնմադրությամբ։ Թատրոնի տաղանդավոր կոլեկտիվը վերջերս մեծ հաջողությամբ բեմադրեց Վ. Սարոյանի «Եմ սիրաց լեռներում է» պիեսը։

Երեխանի թատերասեր հասարակությունը շերմորեն դիմավորեց «Եմ սիրաց լեռներում է» պիեսի նոր

ներկայացումը: Պիեսը բեմադրել է թատրոնի գլխավոր ռեժիսոր Վ. Անձնյանը: Ներկայացման երաժշտությունը գրել է Հայկական ՍՍԾ արվեստի վաստակավոր գործիչ Ա. Բարաջանյանը:

Ա. ՏԱՐԱՅԻ ՄՆՄԴՅԱՆ ՀԱՅՅՈՒԽԱՄՅԱԿԻ.— Վերջին հերս Հայաստանի Գրուների միության դաշտին էին հազարքել զրոյներ, քենադադության և ուսանողներ, նշելու համար հնդիկ մեծ բանաստեղծ Ա. Տագորի ծննդյան հայրուրամյալը:

Բանաստեղծ Հ. Հովհաննիսլամի բացման խորհրդականության ժամանակակից և ստեղծագործության մասին գեկուցեց բանասիրական գիտությունների թիկնածու Ա. Շահումուլյանը:

Տագորի ստեղծագործությունները վաղուց գուրս են եկել իրենց հայրենիքի սահմաններից, թարգմանվել են բազմաթիվ լեզուների և ժամանակաշրջակին գրական փոնդը: Նրա գործերի Հայերեն առաջին թարգմանությունները կատարվել են 1916—1919 թվականներին:

Սկսած 1922 թվականից Տագորի ստեղծագործություններից շատերը համարակալվել են Հայաստանի Պետական հրատարակչական հողմից:

Տագորը աշխարհին հայտնի է նաև իր մի շարք քննադատական, հրապարակախոսական, գրական-էտնիկական և փիլիսոփայական գրվածքներով: Հարուստ է մեծ մտածողի թողած դրական ժամանակությունը: Նա ունի հնուուն բանաստեղծությունների ժողովածու, վեպ և վիպակ, հայրուրից ափելի պատմվածքներ, 30 պիես և մոտ 200 հրապարակախոսական հոդվածներ:

ՏԱՂԱՆԴԱՎՈՐ ՋՈՒԹԱԿԱՀԱՅԱՐ ՄԱՆՈՒԿ ԲԱՐԻԹՅԱՆ-ՆՅ ԵՐԵՎԱՆՈՒՄ.— Վերջերս շրջագայական համերգունքը տալու նպատակով Երևանում էր գանգում Լոնգոնի երաժշտական արքայական ակադեմիայի հանրածանոթ չութեականար պրոֆեսոր Մանուկ Բարիթյանը:

Նա երկու ելույթ ունեցավ Հայֆիշարմոնիայի համերգային մեծ դաշտինում: Մինահամերգի ժամանակ տաղանդավոր չութեականարը կատարեց Բախի, Մուցարտի, Ռավելի և այլ կոմպոզիտորների ստեղծագործություններ:

Երկրորդ համերգի ժամանակ Բարիթյանը հանգեց եկավ Հայաստանի պետական սիմֆոնիկ նվագախմբության գետ, ղեկավարությամբ արվեստի վաստակավոր գործիչ ՕՀԱՆ Դուրյանի և կատարեց Մոցարտի 5-րդ սիմֆոնիան:

Մայրաքաղաքի երաժշտական հասարակայանությունը շերմորեն դիմավորեց տաղանդավոր Հայ արվեստագետին:

Մանուկ Բարիթյանը համերգուով հանդես է եկել նաև Սոսկվայում, Լենինգրադում, Կիևում, Ռիգայում և այլ քաղաքներում:

ՍՓՅՈՒՌ-ԲԱՀԱՅ ՆԿԱՐԻՉՆԵՐԻ ԳՈՐԾԵՐԻ ՑՈՒՑԱՆ.— Վերջերս Երևանի Արվեստի աշխատողների տանը բացվեց Հայաստանի Սովետական գործադրության ժամանակակից 40-ամյա Հոբելյանի առթիվ Հայերենի արգելած սիրությունը և արվեստի աշխատողների առաջարկացած արվեստի առաջարկանը:

Թոփալյանի (Ֆրանսիա), Զիկ Դամատյանի (Ռումինիա), Միկի Մամու Մելիքիայի (Արգենտինա) ստեղծագործությունների ցուցահանդերը 70 աշխատանքներից բաղկացած, որոնց թվում դիմանկարներ, նայուուր-մուսեր և ժամանակարներ:

Ցուցահանգեսի բացմանը ներկա էին Սովետական Հայաստանի 40-ամյակի առթիվ Երևան ժամանակաշրջական ներկայացուցիչներ, սովորական նկարչներ, կուլտուրայի և արվեստի աշխատողներ:

Ցուցահանգեսի բացումը կատարեց նկարչիների միության նախագահը Արա Ք. Քոփալյանի, Զիկ Դամատյանի և Ա. Մելիքիայի ստեղծագործությունների մասին զեկուցեցին արվեստագետներ Ա. Սարգսյանը, Մ. Աբելյանը և Գ. Խանջյանը:

Վերջում այս սրատուշ հանդիպման և իրենց գործերի ցուցարձման համար Հայութակալության և երախտագիտության չերմ խոսք ասացին սկզբության նկարչներ Զիկ Դամատյանը, Բյուզանդ Թոփալյանը և արվաստ Գ. Օյստրակին:

Սուազին համերգի ծրագրի կենտրոնական համարն էր Բիթհովենի հանճարուղ ստեղծագործություններից «Կերպարդյան սոնատա»-ը: Այս ստեղծագործության կատարման ժամանակ Գ. Օյստրակին իրեն գրանորեց որպես կասիկ ոճի մեծ գիտակ, խոր և լուրջ երաժշտության առանձին ողկորության նաև կատարեց երկորող՝ վարդաշտին մասը, որտեղ ցուցարձրեց բարձր ճաշակ, երանդների բազմազանություն: Մեծանուն արվեստագետը շաշողությամբ կատարեց նաև կիտակի «Զակոնա»-ն, Պրկոփեկի «Ծունեն» և Զուլիթիսա» բալետի երեր ֆրայմենները, Դերյուսի սոլ մինոր սոնատը, Շուրերուի «Կոնցերտայացին կատրիս»-ը և այլ պիեսներ:

Մայրաքաղաքի երաժշտական համարականությունը մեծ ուշադրությամբ ունինդրեց և ըստ արժանիքությունահատեց մեծ արվեստագետին:

ՄԱՅԵՆԴԱԴԱՐԱՆԻ ՄԻԿՐՈՖԼԻՄԵՐԸ.— Հնատիպ և հազարգուստ թերթերի և ամսագրերի քայլայված օրինակները պահպանեցու և սակայն ընթերցող լայն հասարակության համար ժամանելու գարձելիք ժամանակությունը համարու և ընթերցող ապարատությունը են միկրոֆլիմերը նկարու և ընթերցող ապարատի շնորհիվ, նկարչական ժամանակների վելածված հնատիպ և հազարգուստ պարբերականներն ու գրեթե ցանկացված բոպեին դառնում են օգտագործելու:

Արդեն պատրաստ են 8 անուն հնատիպ և հազարգուստ պարբերականների միկրոֆլիմերը: 167 տարի է անցել այն օրվանից, երբ Հնդկաստանի Մադրաս քաղաքում Հարություն քահանա Շմալինյանի նախաձեռնությունը լուս ընծանեց արվեստի հայկացյուտ պարբերականներն ու գրեթե ցանկացված բոպեին դառնում դառնում է: Արդյունակ արվեստի առաջնորդ Առաջին միկրոֆլիմը նվիրված է «Ազգարար»-ին: Մյուս պատրաստի միկրոֆլիմերն են Համեմարտան, տարեգիրի, Կալկաթա, 1824—1828 թ. ի.

խմբագիր Մարտիրոս Մկրտչյան Շիրազիցի, 26 էջից, «Եղագասեր», շաբաթաթերթ, Կալվաթա, 1845—1848 թ., խմբագիր Մեսրոպ Թաղիաթյանց, գրաբար, 8 էջից, «Մեղու», Հանդես կիսամյա, Կոստանդնուպոլիս, 1856—1874 թ. թ., խմբագիր Հարություն Գ. Սվաճյան, իսկ հետո 1843 թվականից Հովհաննես Հովույան և Աբրահամ Մուրագլյան, սկզբում 24 էջից, իսկ հետո 1859 թվականից տասնօրյա 4 էջից, 1870 թվականից եռօրյա հանդես, 1872 թվականից խմբագիր Հակոբ Պարոնյան, «Աղասության ավետարեր», Մոսկվա, 1884 թ., հեղափոխական անլեգալ թերթ, Հրատարակվել է մի քանի համար. «Արևելք», Հանդես կիսամյա, Փարիզ, 1855—1856 թ. թ., խմբագիր Մտեփան Ոսկան, 32 էջից, շարունակությունը «Արևմուտք», «Արևմուտք», կիսամյա, Փարիզ, 1859—1865 թ. թ., խմբագիր Հ. Ս. Ոսկանյան (Մտեփան Ոսկան), 8 էջից, 1859 թվականից 24 համար, 1884 թվականից 8 համար, 1865 թվականից 3 համար. «Նավահարդ», ամսագիր, Բուհարեատ, մեծադիր, 1923—1924 թ. թ., խմբագիր Հ. Յ. Միքոնի, 32 էջից:

ԵթեվԱնը ՆևեսԿՇԵՐԻ ՄԵԶ.— Ներկայումս Երեանի բոլոր շրջաններում ծավալվում է մեծ շինարարություն: Միայն յոթնամյակի տարիներում մայրաքաղաքում պետք է կառուցվի շուրջ երկու միլիոն քառակուսի մետր քնակելի տարածություն: Նոր գլխավոր պահնի համաձայն, քնակարանալին շինարարությունը հիմնականում կենտրոնացվում է քաղաքի երեք շրջաններում կենտրոնական մասում, Հրազդանի աջ ափին և Կոմիտասի շրջանում:

Մայրաքաղաքի հիմնական միջուկի վերակառուցումը զգալիորեն կրաքելավի քնակության կենսապայմանները, որովհետև նոր փողոցների կառուցմանը զուգընթաց, տարիներու և ներթառամասային տերիտորիաների բարեկարգում՝ բակերի կանաչապատճեմ, սպորտային և մանկական փոքրիկ հրապարակների, կենցաղային սպասարկման օբյեկտների շինարարություն:

Շինարարական աշխատանքները լայն ճակատով շարունակվում են Շահումյանի շրջանում, Հրազդանի աջ ափին: Այսուղեղ մինչև 1965 թվականը ամբողջովին ավարտվելու է 14 քնակելի թաղամասերի կառուցումը և շահագործման է հանձնվելու շուրջ 600 000 քառակուսի մետր քնակելի տարածություն:

Մոտակա տարիներին կառուցվելու են նաև Սունդույանի անվան պետական դրամատիկական թատրոնի և Ստանիսլավսկու անվան ուսուական թատրոնի

հոյակապ շենքերը: Զգալիորեն բնդարձակվելու է կինոթատրոնների, գրադարանների և ակումբների ցանցը: Այժմ ավարտված է Հրազդանի ձորում հանգստայան գոտու նախագծի մշակումը:

Մոտ ապագայում իրագործվելու է նաև «Հալթոնակ» կամուրջից ոչ հեռու արհեստական լճի կառուցումը:

ՆԱԽԻՐԻ ՁԱՐՅԱՆԻ 60-ԱՄՅԱԿԻ. — Մայիսի 22-ին, Գ. Սոնդուկյանի անվան պետական ակադեմիական թատրոնում նշվեց գրող Նաիրի Զարյանի ծննդյան 60-ամյակը:

Հանդիսավոր նիստը բացեց Հայկական ՍՄՌ կուտուրայի մինիստր Հ. Մարգարյանը: «Ն. Զարյանի կյանքին ու ստեղծագործությունը» զեկոցումով Հանդես հեղավ գրող Գ. Բորյանը նվազարական ռեսպուրինիաների գրողների, արվեստի, գրականության ներկայացուցիչների անունից լսկցին ողջունի խոսքեր, կարդացվեցին հեռագրեր՝ բարի ցանկություններով զեղուն գրվատիքով, ուղղված գեղարվեստական խռարի վարպետ, տաղանդամոր գրող Ն. Զարյանին:

Վերջում շնորհակալական խոսքով հանդես եկավ հոբելյարը:

ՍԱՐՄԵՆԻ ՄՆՆԴՅԱՆԻ 60-ԱՄՅԱԿԻ. — Լուցավ բանաստեղծ Սարմենի ծննդյան 60-ամյակը: Ապրիլի 17-ին, Հայաստանի գրողների միության տանը, տեղի ունեցավ երեկո՝ նվիրված բանաստեղծի ծննդյան 60-ամյակին:

Ավելի քան երեք ու կես առանձյակի գրական հանապարհ է անցել Սարմենը: 1925 թվականին լույս տևագի նրա առաջին գրքում կառուցվել են «Թուչը», «Երգարան», «Աստղեր», «Հայրենիք», «Հատընտիր», «Գագաթյաների կարուր», «Հայրենիք տուն», «Կարստի կրակներ», «Հայոց սիրու» ժողովածուները: Նա գրել է մի շարք պոեմներ՝ «Լույսերի հովվա», «Հերոսական մահ», «Խանդութիւններ», «Հայուն ու Քարթլուր», «Հայոց սիրու»:

Սարմենի Հայաստանի Պետական Հիմնի հեղինակը: Նրա տեհրատերով գրված բազմաթիվ երգեր մեր ժողովով սեփականությունն են դարձել, մտել են նրա կենցաղի մեջ:

Բարձր գնահատելով Սարմենի ծառայությունները, Սովորական կառավարությունը նրան պարգևատրել է «Կարմիր աստղ» և «Պատվի նշան» շքանշաններով:

Այժմ, իր 60-ամյակը ապրող բանաստեղծը լին է ստեղծագործական ավլունով և երգեր հյուսելու հնարակություններով:

